

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judecători

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpata Severin Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Severin Tatiana xxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 03.05.2018 – 13.06.2018;*
2. *Instanța de apel: 16.07.2018 – 27.02.2019;*
3. *Instanța de recurs: 03.06.2019 – 27.11.2019.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 iunie 2018, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal în cauza privind învinuirea Tatiane Severin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, în temeiul art. 2 din Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Severin Tatiana împreună și de comun acord cu Ciornea Liliana și după o înțelegere prealabilă cu cetățeanul Turciei, Ozel Seyhmus, urmărind scopul îndemnării, determinării și înlesnirii practicării prostituției de către o altă persoană, au comis proxenetismul în următoarele circumstanțe:

În luna noiembrie 2015, cetățeanul Turciei, Ozel Seyhmus, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Ciornea Liliana xxxxx și Severin Tatiana xxxxx, urmărind scopul îndemnării, determinării și înlesnirii practicării prostituției de către două sau mai multe persoane, aflându-se într-un local de agrement, amplasat în mun. Chișinău, la intersecția str. Armenească - str. 31 august 1989, în cadrul convorbirilor pe care le-a avut cu cet. xxxxx, trezindu-le interesul ultimelor pentru practicarea prostituției prin convingerea că vor fi bine plătite și vor practica prostituția în condiții bune, împreună cu Ciornea Liliana le-a îndemnat de a se deplasa în or. Marmaris, Turcia, pentru a practica prostituția.

Tot el, Ozel Seyhmus, în luna noiembrie 2015, după o înțelegere prealabilă cu Severin Tatiana, aflându-se în mun. Chișinău, în cadrul convorbirilor pe care le-a avut cu xxxxx, trezindu-le interesul ultimelor pentru practicarea prostituției prin convingerea că, vor fi bine plătite și vor practica prostituția în condiții bune, le-a îndemnat de a se deplasa în or. Marmaris, Turcia, pentru a practica prostituția.

După aceasta, Ozel Seyhmus, întru realizarea scopului său infracțional, obținând consimțământul xxxxx de a practica prostituția, a înlesnit practicarea prostituției și tragerii de foloase în urma practicării prostituției de către alte persoane, organizându-le deplasarea în or. Marmaris, Turcia, prin procurarea din contul său a билетelor de călătorie la ruta aeriană Chișinău - Istanbul.

La 27 noiembrie 2015, Ozel Seyhmus le-a însoțit pe xxxxx până la aeroportul Internațional Chișinău, de unde împreună au zburat în orașul Istanbul, Turcia, iar la 04 decembrie 2005 Ciornea Liliana le-a însoțit pe xxxxx până la Aeroportul Internațional Chișinău, de unde împreună au zburat în orașul Istanbul, Turcia, unde au fost întâlnite de către Ozel Seyhmus.

Ulterior, xxxxx au fost conduse de către Ozel Seyhmus în unul din hotelurile or. Marmaris. Turcia, unde au prestat servicii sexuale, iar 50 % din venitul obținut, fiind transmis către cet. Seyhmus Ozel și concubinei acestuia, Severin Tatiana.

În așa mod, în perioada lunii 27 noiembrie 2015- 16 martie 2016, Seyhmus Ozel și cet. Severin Tatiana au încasat un venit ilegal din activitatea infracțională de la xxxxx suma de 4500 dolari SUA. xxxxx suma de 2000 dolari SUA, xxxxx suma de 1850 dolari SUA și de la xxxxx suma de 17473 dolari SUA, iar în total au obținut 25823 dolari SUA, care conform cursului valutar al Băncii Naționale a Republicii Moldova din perioada menționată, constituia 517751,15 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către de procuror, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Severin Tatiana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute la art.art.42 alin.(5), 220 alin. (2) lit. a) și c) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni și în baza art. 90 Codul penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, stabilindu-i în temeiul art. 90 alin.(6) Codul penal următoarele interdicții; a) să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent; să nu frecventeze locuri de agrement. La fel, a solicitat încasarea din contul inculpatei Severin Tatiana suma de 517751,15 lei, care constituie venituri ilegale rezultate din infracțiune.

În susținere și-a exprimat dezacordul său de aplicare a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în speță, considerând că nu este aplicabilă, deoarece inculpata Severin Tatiana nu a stins obligațiile ce rezultă din solicitarea procurorului de a fi încasată suma obținută din veniturile ilegale rezultate din infracțiuni, potrivit prevederilor articolul 106 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019 a fost admis apelul declarat de procuror, casează parțial sentința, în partea care se referă la confiscare, cu pronunțarea, în această parte, a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la Severin Tatiana

suma de 517751 (cinci sute șaptesprezece mii șapte sute cinzeci și unu) lei 15 bani, cu titlu de confiscare a veniturilor ilegale rezultate din infracțiune.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele, fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatei Severin Tatiana de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art.220 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal.

Reieșind din faptul că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel a indicat că, legalitatea sentinței atacate va fi verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

În această ordine de idei, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală.

Cu privire la motivele invocate în apelul procurorului ce vizează critici la soluția privind aplicarea actului de amnistie din motivul că există restricția prevăzută la art. 10 alin. (1) lit. k) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, au fost apreciate de către instanța de apel ca fiind nefondate, deoarece, în speță, sunt îndeplinite condițiile caracteristice căinței active, prin prisma prevederilor art. 57 Codul penal.

În contextul dat, Colegiul penal a menționat că, inculpata a înaintat în instanța de fond cererea, prin care a solicitat încetarea procesului penal în baza Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 2016 și publicată la 09 septembrie 2016 (f. d. 238, Vol. I); inculpata a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, care prevede pedeapsa maximă principală de 7 ani, se căiește activ, prin faptul că a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate, se caracterizează pozitiv.

Referitor la suma de 517751,15 lei, care constituie venituri ilegale rezultate din infracțiune și nerecuperată de către inculpată, instanța de apel, ținând cont de specificul infracțiunii, a relevat că, aceeași sumă (suma de 517751,15 lei) nu poate fi concomitent și prejudiciu cauzat prin infracțiune și bun rezultat din comiterea infracțiunii (sub forma de venituri din activitatea de prestare a serviciilor sexuale de către alte persoane). Persoanele care au practicat prostituția (martori pe cauza dată) nu au suferit careva prejudiciu material, masa lor patrimonială nu a fost diminuată, nu au suferit prejudiciu cauzat sănătății. Astfel, Colegiul penal a constatat lipsa unui prejudiciu material și sesizabil în rezultatul comiterii infracțiunii incriminate inculpatei și că această sumă reprezintă bun rezultat din comiterea infracțiunii (sub forma de venituri din activitatea de prestare a serviciilor sexuale de către alte persoane).

Așadar, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond neîntemeiat a respins solicitarea acuzatorului de stat cu privire la dispunerea confiscării mijloacelor bănești obținute în urma activității criminale în sumă totală de 517751 (cinci sute șaptesprezece mii șapte sute cinzeci și unu), 15 lei.

La caz, Colegiul penal a menționat că, confiscarea specială nu este un prejudiciu, care urmează a fi reparat, pentru a fi aplicabilă Legea nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, dar, totodată, a considerat necesară confiscarea potrivit art. 106 Codul penal, fiind reținut că suma este una exactă, care este probată prin depozițiile martorilor și nu a fost contestată de inculpată.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la 27 martie 2019, este atacată cu recurs ordinar de inculpată, la 24 aprilie 2019, solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei în instanța de apel pentru o examinare suplimentară.

În motivare își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel privind încasarea sumei de 517751,15 lei, considerând că este una pripită, eronată și lipsită de suport probatoriu, bazată pe presupuneri, deoarece instanța de apel în partea descriptivă se contrazice, menționând că, prima instanță neîntemeiat a dispus respingerea solicitării acuzatorului de stat, cu privire la dispunerea confiscării a mijloacelor bănești obținute în urma activității criminale în sumă totală de 517751.15 lei, făcând trimitere la prevederile art. 106 Cod penal, dar totodată, indică lipsa unui prejudiciu cauzat prin infracțiune.

În opinia recurenteii, în cazul dat, instanța de apel urma obligatoriu să verifice suplimentar obținerea veniturilor concrete obținute de părțile vătămate în urma prestărilor serviciilor sexuale, or, aceste venituri sunt ireale, deoarece este imposibil pe timp de toamnă târzie ca aceste patru doamne să câștige aproximativ câte 6455.75 dolari SUA în urma prestării serviciilor sexuale, nestabilind care sumă a fost încasată de mine și care de Seyhmus Ozel.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpată, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. Colegiul penal consideră nefondate alegațiile inculpatei sub aspectul ilegalității soluției instanței de apel privind dispunerea încasării de la Severin Tatiana suma de 517751 (cinci sute șaptesprezece mii șapte sute cinzeci și unu) lei 15 bani, cu titlu de confiscare a veniturilor ilegale rezultate din infracțiune.

În acest sens se reține că, judecarea cauzei penale vizate în recursul ordinar a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și la judecarea apelului declarat de procuror, instanța de apel a verificat îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând că

opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată.

Însă, a concluzionat că, neîntemeiat prima instanță a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpată a sumei de 517751.15 lei, cu titlu de confiscare a veniturilor ilegale rezultate din infracțiune, considerând că această sumă este necesară de a fi confiscată în conformitate cu prevederile art. 106 din Codul penal.

Așadar, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a casat parțial hotărârea primei instanței, în partea ce se referă la confiscare, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, instanța de recurs subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

8.2. Referitor la alegațiile recurente, precum că instanța de apel se contrazice, indicând lipsa unui prejudiciu cauzat prin infracțiune, iar ulterior, constată necesitatea încasării sumei de 517751.15 lei, cu titlu de confiscare a veniturilor ilegale rezultate din infracțiune, Colegiul penal consideră că sunt nefondate, deoarece instanța de apel în pct.15 al deciziei adoptate a menționat faptul că: „...**aceeași sumă (suma de 517751,15 lei) nu poate fi concomitent și prejudiciu cauzat prin infracțiune și bun rezultat din comiterea infracțiunii (sub forma de venituri din activitatea de prestare a serviciilor sexuale de către alte persoane). Persoanele care au practicat prostituția (martori pe cauza dată) nu suferit careva prejudiciu material, masa lor patrimonială nu a fost diminuată, nu au suferit prejudiciu cauzat sănătății. Astfel, Colegiul penal constată lipsa unui prejudiciu material și sesizabil în rezultatul comiterii infracțiunii incriminate inculpatei și că această sumă **reprezintă bun rezultat din comiterea infracțiunii (sub forma de venituri din activitatea de prestare a serviciilor sexuale de către alte persoane).**”**

Colegiul penal menționează că, această sumă a fost confiscată în conformitate cu prevederile art.106 Cod penal, care expres indică bunurile care urmează a fi supuse confiscării speciale, or, bunurile ce rezultă din infracțiuni, în speța dată, suma de 517751,15 lei, se prevede în alin. (2) lit. b) al normei menționate.

8.3. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de

implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de inculpata Severin Tatiana se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata **Severin Tatiana xxxxx** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **24 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Boico Victor